

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 94 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ w zakresie, w jakim oferta wybranego ubiegającego się zawiera nieprawdziwe oświadczenia, tak że ów ubiegający powinien zostać wykluczony z przetargu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2012 r. — IDT Biologika przeciwko Komisji

(Sprawa T-30/12)

(2012/C 89/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Niemcy) (przedstawiciele: R. Gross i T. Krupa, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji delegacji Unii Europejskiej w Republice Serbii z dnia 5 października 2011 r., mocą której odrzucono ofertę IDT Biologika GmbH, że spółka ta dostarczy w ramach przetargu oznaczonego jako Euro-pAid/130686/C/SUP/RS Re-Launch LOT 1, polegającego na dostawie szczepionki przeciwko wścieklicznie na rzecz ministerstwa rolnictwa, leśnictwa i gospodarki wodnej Republiki Serbii w związku z zamówieniem nr 1 oraz udzielono przedmiotowego zamówienia różnym firmom pod kierownictwem „Biovet a. s.”;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca na poparcie swojej skargi podnosi naruszenie art. 252 ust. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002⁽¹⁾, ponieważ oferta, która otrzymała zamówienie w opinii skarżącej nie odpowiada technicznym wymogom specyfikacji przetargu zarówno pod kątem wymogu braku wirulencji szczepionki dla człowieka, jak i z punktu widzenia wymaganych zezwoleń w ten sposób, że nie powinna być brana pod uwagę.

Ponadto uwzględnienie przyjętej oferty konsorcjum pod kierownictwem „Biovet a. s.” jest wyrazem nierównego traktowania pod kątem porównania cen, ponieważ oferta skarżącej jest jedyną, która odpowiada wszystkim wymogom faktycznie sformułowanym w specyfikacji przetargu i stąd stanowi jedyną ważnie złożoną ofertę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot europejskich (Dz.U. L 357, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2012 r. — Pips przeciwko OHIM — s.Oliver Bernd Frezer (ISABELLA OLIVER)

(Sprawa T-38/12)

(2012/C 89/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pips BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: J.A.K. van den Berg, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: s.Oliver Bernd Freier GmbH & Co. KG (Rottendorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 października 2011 r. w sprawie R 2420/2010-1;

— uwzględnienie zgłoszenia nr 7024961 wspólnotowego słownego znaku towarowego „ISABELLA OLIVER” dla wszystkich towarów i usług, których dotyczyło postępowanie przed Pierwszą Izbą Odwoławczą oraz

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „ISABELLA OLIVER” dla towarów i usług z klas 3, 4, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7024961

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6819908 dotyczące znaku słownego „S.Oliver” dla towarów z klas 4, 16, 20, 21 i 24; wspólnotowy graficzny znak towarowy nr 4504569 „s.Oliver” dla towarów i usług z klas 3, 6, 9, 14, 18, 20, 25, 28 i 35; niemiecki słowny znak towarowy nr 30734710.9 „S.Oliver” dla towarów goods klas 10, 12 i 21; wspólnotowy słowny znak towarowy nr 181875 „S.Oliver” dla towarów z klas 3, 6, 9, 14, 18, 20, 25 i 26; międzynarodowy słowny znak towarowy nr 959255 „S.Oliver” dla towarów z klas 10, 12 i 21

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 76 rozporządzenia Rady nr 207/2009, jako że Izba Odwoławcza: (i) dokonała oceny podobieństwa znaków w oparciu o fakty/okoliczności, które nie zostały przedstawione przez strony, w konsekwencji czego wniosek dotyczący podobieństwa znaków jest błędny i (ii) nieprawidłowo zastosowała zasady sformułowane przez TS w odniesieniu do ogólnej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2012 r. — CF Sharp Shipping Agencies Pte przeciwko Radzie

(Sprawa T-53/12)

(2012/C 89/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciele: S. Drury, Solicitor, K. Adamantopoulos i J. Cornelis, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011⁽¹⁾ i rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010⁽²⁾ ab initio i z natychmiastowym skutkiem w zakresie w jakim dotyczą one umieszczenia strony skarżącej załączniku do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, zgodnie z którym stwierdzając, że strona skarżąca jest firmą-przykrywką Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL), należy do IRISL lub jest przez nie kontrolowana strona pozwana w sposób oczywisty przeinaczyła fakty i w sposób oczywisty błędnie zastosowała art. 16 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 poprzez umieszczenie strony skarżącej w załączniku do tego rozporządzenia.
- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym strona pozwana nie wywiązała się z obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 296 TFUE i art. 36 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010.
- 3) Zarzut trzeci, zgodnie z którym niewywiązanie się przez stronę pozwaną z obowiązku uzasadnienia doprowadziło do naruszenia prawa do obrony strony skarżącej a w szczególności jej prawa do bycia wysłuchaną i prawa do skutecznej kontroli sądowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 7 lutego 2012 r. — Prym i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-454/07)⁽¹⁾

(2012/C 89/49)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 9 lutego 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-500/11)⁽¹⁾

(2012/C 89/50)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 3.12.2011.